



Banka hrane podigla javnu svijest o problemu siromaštva

Humanitarna fondacija Banka hrane, koja je članica Evropske federacije banaka hrane, okončala je prethodnu godinu velikom humanitarnom akcijom pod nazivom „Podijeli radost”, tokom koje su prikupili oko 2.700 kilograma hrane koja je stigla u domove onih kojima je bila najpotrebnija. To tome za RSE govori predsjednica te nevladine organizacije Marina Medojević.

<http://www.slobodnaevropa.org/content/banka-hrane-uspjela-podici-javnu-svijest-o-problemu-siromaštva/24822085.html>

{fblike}{fshare}

RSE: Čime se, nakon gotovo tri godine rada humanitarne fondacije Banka hrane, koja okuplja veliki broj volontera, možete pohvaliti? Šta bilansi pokazuju? Koliko ste toga u hrani, u sredstvima za higijenu, u ovom ili onom obliku, uspjeli da podijelite i do koliko njih je vaša pomoć stigla?

Medojević: Banka hrane je humanitarna fondacija, osnovana krajem marta 2010. godine. Za svoje nepune tri godine rada uspjela je da pomogne oko 24.000 materijalno ugroženih ljudi na cijeloj teritoriji Crne Gore. Naš rad je uglavnom volonterski. Nemamo nikakva primanja za svoj rad. Uspjeli smo do sada da skupimo oko 69 tona hrane. U protekloj. 2012. godini, najuspješnijoj godini, uspjeli smo da sakupimo 32 tone hrane i da pomognemo 11.500 ljudi. Suradivali smo sa 77 organizacija jer Banka hrane ne može davati direktnu hranu ljudima, nego to mora ići preko posredničkih organizacija, bilo da su to državne organizacije, tipa centri za socijalni rad ili različiti dnevni centri, neke socijalne ustanove ili NVO ili udruženja koje se brinu o posebnoj kategoriji ugroženih ljudi. U proteklom mjesecu, decembru, uspjeli smo da skupimo

2.680 kilograma hrane i tako uspješno završili prethodnu godinu.

RSE: Obzirom na brojke koje iznosite, pretpostavljam da je u našim uslovima to jedna značajna misija?

Medojević: Možemo biti jako zadovoljni. Banka hrane Crne Gore je uspjela da sakupi i podjeli u prethodnoj godini 32 tone hrane, a Banka hrane u Srbiji je uspjela da sakupi i podjeli 47 tona hrane. Znajući koliki broj ljudi živi u Crnoj Gori, a koliki u Srbiji, moramo biti zadovoljni i odati priznanje svim volonterima koji su učestvovali u toj našoj radnoj godini i biti ponosni na građane i kompanije, koji su dali dokaz da smo u mogućnosti da skupimo toliku količinu hrane.

RSE: Da li to znači da postoji veliki broj, bilo pojedinaca, bilo ustanova, onih koji su bili darežljivi i društveno odgovorni i na djelu pokazali solidarnost i humanost? Šta vam dosadašnje iskustvo govori o tome, koliko smo deklarativno, a koliko stvarno, spremni da pomognemo onima koji su u nevolji, socijalno i materijalno ugroženi?

Medojević: Možemo biti zadovoljni odzivom, ali to uvijek može biti bolje i više. Mi smo, kao Banka hrane, uspjeli da podignemo javnu svijest o problemu siromaštva. Sada se o siromaštvu više govori i kroz akcije više pomažemo ljudima. Pojavljivale su se neke sporadične akcije u vrijeme novogodišnjih praznika, kada su se određeni pojedinci i kompanije sjetili ugroženih kategorija i pomagali. Veliki je broj organizacija koje rade apsolutno identične akcije koje radi i Banka hrane, tako da imamo nikada više humanitarnosti i solidarnosti na području Crne Gore. Mi, kao Banka hrane, posmatramo koliko su ljudi humani i solidarni. Što se samih pojedinaca tiče, veću solidarnost i humanost su pokazali ljudi koji su skromnih materijalnih prilika, što je apsurd. Ljudi koji su boljeg imovinskog stanja, se ni ne okrenu ka našim volonterima, koji im ljubazno ponude materijal koji govori o tome koja se hrana sakuplja, za koju kategoriju. Bolje stojeći, nemaju nikakvog interesovanja. Čak i veliki broj javnih ličnosti odbija naše volontere, bez ikakvog komentara. Neće ni da pročitaju šta piše u našim brošurama. Penzioneri i ljudi skromnih primanja, uvijek doniraju koliko mogu, makar to bio i kilogram brašna ili konzerva, ali nikada neće propustiti priliku da daju svoj doprinos. Veliki broj kompanija su naši stalni saradnici, a među njima posebno ističem jednu belgijsku kompaniju koja inače sarađuje sa svim Bankama hrane u Evropi. Ona mjesečno donira određenu količinu namirnica, tako da možemo pomoći ugroženima.

RSE: Pozive firmama i pojedincima prati kredo - Ko sada pomogne malo, pomoći će puno kada bude imao. Nailazili ste na situacije gdje se kod potencijalnih donatora, onih od kojih ste to

očekivali, naišlo na tišinu i odbijanje?

Medojević: Obraćali smo se renomiranim kompanijama i konkretno smo im rekli da nam treba hrana. Najosnovnije životne namirnice, koje Banka skuplja, su brašno, šećer, ulje, pirinač, sredstva za higijenu. Neke kompanije daju velika sredstva za sporta. Podržavam sport, ali smatram da je mnogo ljudi u teškom materijalnom položaju i da nema ništa plemenitije nego pomoći sa hranom.

RSE: Na osnovu dosadašnjeg iskustva, jesu li razmjere siromaštva u Crnoj Gori, onda kada se to sagleda u konkretnim životnim prilikama, mnogo veće nego što se to po statističkim podacima i pokazateljima može iskazati i dramatičnije nego što to ljudi, prije svega zbog svojih predrasuda, žele da priznaju?

Medojević: Moramo da se rukovodimo statističkim podacima. Na žalost, za 2012. godinu nemamo nikakve podatke jer smo krajem 2012. godine dobili podatke za 2011. godinu, koji kažu da se siromaštvo znatno povećava, što znači da imamo porast stope siromaštva sa 6,6 na 9,3 posto. Sama ti podaci kažu da oko 60.000 ljudi u Crnoj Gori ima primanja manja od 175 eura. Sa 175 eura se ne mogu plaćati stan i režije, ali veliki broj ljudi živi sa tim. Sarađujući sa jednom TV u Crnoj Gori i mi imamo svake nedelje priliku da uđemo u porodice koje su materijalno ugrožene. Najveći broj porodica ima maksimalna primanja od 120 eura, koliko oni dobijaju od Centra za socijalni rad. Tih 120 eura je dovoljno da platite struju i vodu, ali nemate apsolutno ni jedan euro za hranu. Mi smo zaista zgroženi situacijom i siromaštvom koje postoji u Crnoj Gori. Koristim priliku da pozovem ljude da nam pomognu. Mnogo je velika disproporcija među količinom hrane koju uspijemo da dobijemo i podijelimo, u odnosu na potrebu za hranom. Možda to zvuči kao da su Crnogorci izgubili dostojanstvo, ali to nije tačno. Mnogi se stide i neprijatno im je da govore o tome, ali mi želimo o tim problemima govoriti i zajednički ih rješavali. Smatramo da svi zajedno, i pojedinci i nevladine organizacije i institucije sistema, možemo učiniti više da ti ljudi ne izgube svoje dostojanstvo i da osjećaju da su oni dio društva. Pozivamo sve da pomognu, onoliko koliko mogu, da doniraju hranu. Takođe apelujemo da se hrana ne rasipa jer u ovako teškim uslovima se baca velika količina hrane. Mjesto bacanja, kontaktirajte Banku hrane jer ona uvijek tu hranu, koja je vama višak ili je pri kraju roka trajanja, može preusmjeriti ka onima kojima je prijeko potrebna.